

Nr 171.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen rörande godkännande av ett avtal mellan Sverige och Finland angående handräckning i skatteärenden; given Stockholms slott den 12 mars 1943.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 19 februari 1943 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 10 mars 1943 undertecknat avtal mellan Sverige och Finland angående handräckning i skatteärenden med till avtalet hörande slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna berörda avtal och slutprotokoll.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland angående handräckning i skatteärenden.

Konungariket Sverige och Republiken Finland hava överenskommit att sluta avtal angående handräckning i skatteärenden.

För detta ändamål hava till fullmäktige utsett:

Hans Maj:t Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena, Hans Excellens Christian Günther; och Republiken Finlands President:

Republikens utomordentliga Sändebud och befullmäktigade Minister i Stockholm Jarl Wasastjerna, vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Allmänna bestämmelser.**Artikel I.**

(1). Båda staterna förplikta sig ömsesidigt att lämna varandra handräckning i skatteärenden på sätt nedan närmare angives.

(2). Med handräckning förstås i detta avtal:

- a) delgivning av handlingar,
- b) utredning i skatteärenden, såsom infordrande av deklARATIONER eller av andra uppgifter eller upplysningar, samt
- c) indrivning av skatt.

Artikel II.

(1). Med skatter avses i detta avtal:

a) de skatter, å vilka avtalet den 16 mars 1931 mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikan-

Sopimus

Ruotsin Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan välillä virka-avusta veroasioissa.

Ruotsin Kuningaskunta ja Suomen Tasavalta ovat päättäneet tehdä veroasioissa annettavaa virka-apua koskevan sopimuksen.

Tässä tarkoituksessa ovat valtuute-
tuiksi nimittäneet:

Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

Ulkoasiainministerinsä, Hänen Ylhäisyytensä Christian Güntherin; ja Suomen Tasavallan Presidentti:

Tasavallan Tukholmassa olevan erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin Jarl Wasastjernan, jotka, tarkastettuaan toistensa valtakirjat ja havaittuaan ne oikeaan ja asianmukaiseen muotoon laadituiksi, ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

Yleisiä määräyksiä.**I artikla.**

(1). Molemmat valtiot sitoutuvat vastavuoroisesti alempana tarkemmin mainitulla tavalla antamaan toisilleen virka-apua veroasioissa.

(2). Virka-avulla tarkoitetaan tässä sopimuksessa:

- a) asiakirjain tiedoksiantoa,
- b) selvityksen hankkimista veroasioissa, kuten veroilmoitusten tai muiden ilmoitusten tahi tietojen hankkimista, sekä
- c) verojen perimistä.

II artikla.

(1). Veroilla tarkoitetaan tässä sopimuksessa:

a) veroja, joihin sovelletaan Ruotsin Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan välistä, maaliskuun 16 päivänä 1931

de av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter äger tillämpning;

b) andra skatter och offentliga avgifter, vilka utgå för de avtalsslutande staternas räkning;

c) skatter och offentliga avgifter, vilka utgå för andra offentligrättsliga juridiska personers räkning efter samma grunder som under a) och b) omförmälda skatter och avgifter; samt

d) alla värdestegringsskatter.

(2). Detta avtal äger icke tillämpning å tullar och avgifter för tillverkning eller förbrukning; omsättnings- och lyxskatter anses icke såsom sådana avgifter.

Artikel III.

(1). Handräckning medgives blott såvitt angår skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhöra allenast den stat, från vilken framställningen gjorts, samt mot personer, som äro bosatta i denna stat, oavsett i vilken stat de äro medborgare.

(2). Är fråga om skatteanspråk, vilket hänför sig till förhållande, som förelåg vid tidpunkt, då i punkt (1) angiven förutsättning var för handen, skall den omständigheten, att förutsättningen sedermera bortfallit, ej utgöra hinder för handräckningens beviljande.

(3). För delgivning av handling samt för infordrande av upplysningar, som kunna inhämtas i offentliga handlingar eller avse allmänt kända förhållanden, medgives handräckning utan avseende å vilken stat de skattskyldiga tillhöra eller deras hemvist.

Artikel IV.

(1). Handräckningsärenden skola behandlas genom direkt samverkan mellan, för Sveriges del finansdepartementet och för Finlands del finansministeriet.

(2). Beslut rörande framställning om handräckning meddelas i Sverige av Kungl. Maj:t, i Finland av finansministeriet.

Artikel V.

1). Framställningar och andra handlingar i ärenden angående handräck-

kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi välittömien verojen alalla tehtyä sopimusta;

b) muita veroja ja julkisia maksuja, jotka kannetaan sopimusvaltioiden hyväksi;

c) veroja ja julkisia maksuja, jotka kannetaan muiden julkisoikeudellisten juriidisten henkilöiden hyväksi samojen perusteiden mukaan kuin a) ja b) kohdissa mainitut verot ja maksut; sekä

d) kaikkia arvonnousuveroja.

(2). Tätä sopimusta ei sovelleta tul-leihin eikä valmistus- tai kulutusmaksuihin; liikevaihto- ja yllisyysveroja ei pidetä tällaisina maksuina.

III artikla.

(1). Virka-apua myönnetään vain niihin verovaateisiin nähden, jotka kohdistuvat yksinomaan siihen valtioon kuuluviin verovelvollisiin, josta esitys on tehty, sekä henkilöihin, jotka asuvat tässä valtiossa, katsomatta siihen, minkä maan kansalaisia he ovat.

(2). Milloin kysymys on verovaa-teesta, joka liittyy sinä ajankohtana vallinneeseen olosuhteeseen, jolloin (1) kohdassa mainittu edellytys oli olemassa, ei se seikka, että edellytys sittemmin on lakannut, ole esteenä virka-avun myöntämiseen.

(3). Asiakirjain tiedoksiantamiseksi ja julkisista asiakirjoista saatavissa olevien tai yleisesti tunnettuja seikkoja koskevien tietojen hankkimiseksi myönnetään virka-apua siihen katsomatta, mihin valtioon verovelvolliset kuuluvat tai missä valtiossa heillä on kotipaikkansa.

IV artikla.

(1). Virka-apuasioita käsittelevät välittömässä yhteistoiminnassa Ruotsin osalta finanssidepartementti ja Suomen osalta valtiovarainministeriö.

(2). Virka-apuesityksiä koskevista asioista päättää Ruotsissa Kuninkaallinen Majesteetti ja Suomessa valtiovarainministeriö.

V artikla.

(1). Esitysten ja muiden virka-apua koskevien asiakirjain tulee olla laadittu

ning skola vara avfattade på det officiella språket i den stat, som begär handräckningen. Finskspråkiga framställningar och andra handlingar skola åtföljas av översättning till svenska.

(2). I framställningen skola angivas den myndighet, från vilken densamma utgått, namn och yrke eller titel för dem saken gäller ävensom, därest fråga är om delgivning av handling, mottagarens adress och handlingens beskaffenhet.

Artikel VI.

Framställning om handräckning kan avböjas, om den stat, hos vilken handräckningen begärts, anser densamma ägnad att äventyra dess höghetsrättigheter eller säkerhet.

Artikel VII.

(1). Efterkommes framställning om handräckning helt eller delvis, skall den stat, hos vilken handräckningen begärts, ofördröjligen underrätta den andra staten om utgången av ärendet.

(2). Efterkommes icke framställningen, skall den stat, hos vilken handräckningen begärts, ofördröjligen underrätta den andra staten därom med angivande av skälen för beslutet.

Delgivning av handlingar.

Artikel VIII.

(1). Delgivning skall ombesörjas av vederbörande myndighet i den stat, hos vilken åtgärden begärts. Denna myndighet kan utom i de fall, som avses i punkt (2), inskränka sig till att verkställa delgivningen genom handlingens överlämnande till mottagaren, såvitt denne är villig mottaga densamma.

(2). På önskan av den stat, som begärt delgivningen, skall handlingen delgivas i den form, som för liknande delgivning är föreskriven i lagstiftningen i den stat, hos vilken delgivning begärts.

Artikel IX.

Såsom bevis om delgivningen skall gälla antingen ett daterat och bestyrkt

sen valtion virallisella kielellä, joka virka-apua pyytää. Suomenkielisten esitysten ja muiden asiakirjain oheen on liitettävä ruotsinkielinen käännös.

(2). Esityksessä on mainittava se viranomaisinen, jonka aloitteesta esitys tehdään, sen henkilön nimi ja ammatti tai arvo, jota asia koskee, sekä, milloin on kysymys asiakirjain tiedoksiantamisesta, vastaanottajan osoite ja asiakirjan laatu.

VI artikla.

Virka-apua koskeva esitys voidaan hylätä, milloin se valtio, jolta virka-apua on pyydetty, katsoo virka-avun voivan vaarantaa sen valtaoikeuksia tai turvallisuutta.

VII artikla.

(1). Milloin virka-apua koskevaan esitykseen kokonaan tai osittain suostutaan, on sen valtion, jolta virka-apua on pyydetty, viipymättä tiedoitettava toiselle valtiolle siitä, miten asia on loppuun saatettu.

(2). Milloin esitykseen ei suostuta, on sen valtion, jolta virka-apua on pyydetty, viipymättä tiedoitettava siitä toiselle valtiolle ja samalla ilmoitettava päätöksen perusteet.

Asiakirjain tiedoksiantaminen.

VIII artikla.

(1). Tiedoksiannosta on sen valtion asianomaisen viranomaisen huolehdittava, jolta toimenpidettä on pyydetty. Tämä viranomais voi, paitsi (2) kohdassa mainituissa tapauksissa, rajoittaa toimittamaan tiedoksiannon jättämällä asiakirjan vastaanottajalle, mikäli tämä suostuu sen vastaanottamaan.

(2). Sen valtion toivomuksesta, joka tiedoksiantoa on pyytänyt, on asiakirja tiedoksiannettava sitä muotoa käyttäen, joka sellaista tiedoksiantoa varten on määrätty sen valtion lainsäädännössä, jolta tiedoksiantoa on pyydetty.

IX artikla.

Todistuksena tiedoksiannosta on pidettävä joko tiedoksiannon vastaanot-

erkännande av den, som mottagit delgivningen, eller ett intyg av myndigheten i den stat, hos vilken delgivningen begärts, utvisande formen och tiden för delgivningen.

taneen henkilön antamaa päivätyä ja oikeaksi todistettua vastaanottotunnustusta tai sen valtion viranomaisen, jolta tiedoksiantoa on pyydetty, antamaa todistusta, josta ilmenee tiedoksiannon muoto ja tiedoksiantoaika.

Utredning i skatteärenden.

Selvityksen hankkiminen veroasioissa.

Artikel X.

X artikla.

(1). Handräckning för vinnande av utredning i skatteärende skall verkställas i enlighet med lagstiftningen i den stat, till vilken framställningen riktas; dock skall på begäran av den stat, som gör framställningen, viss form iakttagas, såframt denna icke strider mot lagstiftningen i den stat, hos vilken framställningen göres.

(1). Virka-avun antaminen selvityksen hankkimiseksi veroasiassa on toimeenpantava sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jolle esitys tehdään; kuitenkin on sen valtion pyynnöstä, joka esityksen tekee, määrättyä muotoa noudatettava, mikäli tämä ei ole ristiriidassa sen valtion lainsäädännön kanssa, jolle esitys tehdään.

(2). Tvångsmedel, som är tillåtet inom den stat, hos vilken handräckningen begärts, må ej användas med mindre den stat, som begärt handräckningen, beträffande en motsvarande framställning kan använda ett likartat tvångsmedel.

(2). Pakkokeinoa, joka on sallittu siinä valtiossa, jolta virka-apua on pyydetty, ei ole käytettävä, mikäli se valtio, joka on pyytänyt virka-apua, vastaavan esityksen suhteen ei voi käyttää samanlaatuista pakkokeinoa.

(3). Framställning om infordrande av sådana uppgifter eller upplysningar, som författningsenligt må meddelas i den stat, till vilken framställningen riktas, kan avbötjas, därest den stat, som gör framställningen, enligt sin egen lagstiftning icke kan infordra motsvarande uppgifter eller upplysningar, eller om framställningens efterkommande skulle kränka affärs-, drifts- eller yrkeshemlighet.

(3). Esitys, joka tarkoittaa sellaisten ilmoitusten tai tietojen hankkimista, joita lain mukaan voidaan antaa siinä valtiossa, jolle esitys tehdään, voidaan jättää hyväksymättä, jos se valtio, joka esityksen tekee, oman lainsäädäntönsä mukaan ei voi vaatia vastaavia ilmoituksia tai tietoja, tahi jos esityksen noudattaminen tulisi loukkaamaan kauppa-, liike- tai ammattisalaisuutta.

Indrivning av skatt.

Verojen periminen.

Artikel XI.

XI artikla.

(1). Exigibelt beslut i skatteärende skall efter framställning från den ena staten uttryckligen erkännas såsom gällande i den andra staten och verkställas i enlighet med den statens lagstiftning.

(1). Veroasiassa annettu täytäntöönpanokelpoinen päätös on toisen valtion esityksestä nimenomaan tunnustettava toisessa valtiossa päteväksi ja täytäntöönpantava viimeksimainitun valtion lainsäädännön mukaisesti.

(2). Vid framställning om indrivning skall fogas förklaring av vederbörande myndighet i den stat, som gör framställningen, att beslutet är exigibelt;

(2). Perimistä koskevaan esitykseen on liitettävä sen valtion asianomaisen viranomaisen, joka esityksen tekee, antama selitys siitä, että päätös on täy-

denna myndighets behörighet skall be-
styrkas av myndighet som i art. IV
sägs.

(3). Handräckning för indrivning med-
gives icke, därest skatteanspråket, om
det genomfördes, skulle föranleda dub-
belbeskattning i förhållandet mellan de
båda staterna.

Artikel XII.

Den stat, i vilken indrivning enligt
detta avtal ägt rum, är gentemot den
andra staten ansvarig för de indrivna
beloppen.

Tystnadsplikt och handlingars hemlighållande.

Artikel XIII.

Beträffande förfrågningar, upplys-
ningar, uppgifter och utlåtanden även-
som andra meddelanden, vilka i hand-
räkningsväg ingå till någöndera staten,
tillämpas i denna stat gällande laga be-
stämmelser angående tystnadsplikt och
handlingars hemlighållande.

Ersättning för kostnader.

Artikel XIV.

För handräckning enligt detta avtal
må icke utkrävas någon avgift eller
kostnadsersättning. Såframt ej annat
överenskommes, utgår dock ersättning
för gottgörelse till personer, som med-
delat upplysningar, eller till sakkunni-
ga, för kostnader, som föranletts genom
förrättningsmäns medverkan uti de i
art. VIII punkt (2) angivna fallen eller
genom användande av viss form enligt
art. X punkt (1), ävensom för kostna-
der på grund av rättegång vid allmän
domstol, som föranledes av handräck-
ningens verkställande.

Legalisering av handlingar.

Artikel XV.

(1). Handling, som upprättats, ut-
färdats eller bestyrkts av domstol för
beskattningsärenden eller högre beskatt-

täntöonpanokelpainen; tämän viran-
omaisen pätevyys on IV artiklassa mai-
nitun viranomaisen todistettava.

(3). Virka-apua veron perimiseksi ei
myönnetä, jos verovaatimus toteutet-
tuna johtaisi kaksinkertaiseen verotuk-
seen molempien valtioiden välisessä suh-
teessa.

XII artikla.

Se valtio, jossa periminen tämän sopi-
muksen mukaisesti on tapahtunut, on
toiselle valtiolle vastuussa perityistä
rahamääristä.

Vaitiolovelvollisuus ja asiakirjain salassapitäminen.

XIII artikla.

Kyselyjen, tietojen, selvitysten ja
lausuntojen kuin myös muiden ilmoi-
tusten suhteen, jotka jompikumpi valtio
virka-aputeitse vastaanottaa, sovelle-
taan tässä valtiossa voimassa olevia,
vaitiolovelvollisuutta ja asiakirjain sa-
lassapitämistä koskevia säännöksiä.

Kulujen korvaaminen.

XIV artikla.

Tämän sopimuksen mukaisesta virka-
avusta ei ole vaadittava maksua tahi
kulujen korvaamista. Mikäli ei toisin
sovit, on kuitenkin korvattava tietoja
antaneille henkilöille tahi asiantuntijoille
maksetut palkkiot, toimitusmiesten myö-
tävaikutuksesta VIII artiklan (2) koh-
dassa mainituissa tapauksissa tai mää-
rätyn muodon käyttämisestä X artiklan
(1) kohdan mukaan aiheutuneet kustan-
nukset kuin myös ne kustannukset,
jotka ovat aiheutuneet virka-avun an-
tamisesta johtuneesta oikeudenkäynnistä
yleisessä tuomioistuimessa.

Asiakirjain laillistaminen.

XV artikla.

(1). Asiakirjan, joka on toisen valtion
veroasiaintuomioistuimen tahi ylempään
verotus- tai finanssihallintoviraston laa-

nings- eller finansförvaltningsmyndighet i den ena staten och som är försedd med domstolens eller myndighetens sigill eller stämpel, behöver ej legaliseras för att användas i skatteärende inom den andra statens område.

(2). Vad i punkt (1) sägs gäller jämväl beträffande handling, som underskrivits av tjänsteman hos domstolen eller myndigheten, såframt sådan underskrift är tillräcklig enligt lagstiftningen i den stat, domstolen eller myndigheten tillhör.

Särskilda bestämmelser.

Artikel XVI.

De i art. IV punkt (2) angivna myndigheterna kunna träffa ytterligare överenskommelser i enlighet med detta avtals syftemål. De kunna särskilt överenskomma angående minsta belopp, som framställning om indrivning må avse, angående behandling av indrivningsavgifter, debetsedelslösen, räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande, i samband med beskattning eller indrivning utgående belopp utan straffrättslig karaktär, angående fastställande av kurs för omräkning av belopp, som skola indrivas, samt angående redovisning av indrivna belopp.

Artikel XVII.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och finska språken, skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Finlands del av Republikens President. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Helsingfors. Avtalet träder i kraft med ingången av den kalendermånad, som följer närmast efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna, och skall vara gällande så länge det icke uppsagts av någon av de avtalslutande staterna. I fall av uppsägning fyra månader före utgången av ett kalenderår upphör avtalet att gälla den 1 januari nästkommande år, i annat fall upphör

tima, antama tai vahvistama ja joka on varustettu tuomioistuimen tai viraston sinetillä tai leimalla, ei tarvitse olla laillistettu toisen valtion alueella verosasioissa tapahtuvaa käyttöä varten.

(2). Mitä (1) kohdassa on määrätty, koskee myös asiakirjoja, jotka tuomioistuimen tai asianomaisen viraston virkamies on allekirjoittanut, jos tällainen allekirjoitus on riittävä sen valtion lainsäädännön mukaan, johon tuomioistuin tai virasto kuuluu.

Erinäisiä määräyksiä.

XVI artikla.

IV artiklan (2) kohdassa mainitut viranomaiset voivat tämän sopimuksen tarkoituksen mukaisesti tehdä täydentäviä sopimuksia. Erikoisesti voivat nämä viranomaiset sopia vähimmäismäärästä, jota perimistä tarkoittava esitys saa koskea, perimismaksujen, verolipunlunastuksen, korkojen, oikeudenkäyntikulujen, uhkasakkojen ja muiden tämänkaltaisten, verotuksen tai perimisen yhteydessä menevien, rikosoikeudellista luonnetta vailla olevien maksujen suhteen noudatettavasta menettelystä, perittäviin rahamääriin nähden sovellettavasta vaihtokurssista sekä perittyjen rahamäärien tilittämisestä.

XVII artikla.

Tämä sopimus, joka on laadittu kahdena alkuperäisenä, ruotsin- ja suomenkielisenä kappaleena, on Ruotsin osalta Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuninkaan ja Suomen osalta Tasavallan Presidentin ratifioitava valtiopäivien suostumuksella. Ratifioimisasiakirjat on niin pian kuin mahdollista vaihdettava Helsingissä. Sopimus astuu voimaan ratifioimisasiakirjojen vaihtamista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden alkaessa ja on voimassa niin kauan kuin sitä ei jommankumman sopimusvaltion taholta ole irtisanottu. Siinä tapauksessa, että sopimus on irtisanottu neljä kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä, lakkaa sopimus olemasta voimas-

avtalets giltighet den 1 januari under det därpå följande året.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 10 mars 1943.

CHRISTIAN GÜNTHER.
(L. S.)

JARL A. WASASTJERNA.
(L. S.)

Slutprotokoll.

Vid undertecknande av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland slutna avtalet angående handräckning i skatteärenden hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, vilka skola utgöra en integrerande del av själva avtalet.

1. Såframt ej annat överenskommes, skola de i avtalet omförmälda översättningarna till riktigheten bestyrkas antingen av den myndighet, som har att översända framställningen, eller av en edsvuren eller av offentlig myndighet utsedd översättare i endera staten.

2. Översändande av akter kan principiellt icke begäras. För undantag härutinnan erfordras samförstånd mellan vederbörande myndigheter i de båda staterna; framställning om översändande av akter bör emellertid göras endast om viktiga intressen för vederbörande stat fordra det.

3. Vid framställning om handräckning för utredning i skatteärende skall den myndighet, som gör framställningen, intyga, att den åtgärd, varom fråga är, kan vidtagas enligt lagstiftningen i den egna staten.

Därest omständigheterna därtill föranleda, skall efter framställning av endera staten utbyte ske av redogörelser rörande uppgifter och upplysningar m. m., som enligt vardera statens lagstift-

sa seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä; muussa tapauksessa päättyy sopimuksen voimassaolo sitä seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä.

Tämän vakuudeksi molempien valtioiden valtuutetut ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Tehtiin Tukholmassa, kahtena kappaaleena, 10 päivänä maaliskuuta 1943.

Loppupöytäkirja.

Ruotsin Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan välistä, tänä päivänä tehtyä, virka-apua veroasioissa koskevaa sopimusta allekirjoitettaessa ovat allekirjoittaneet valtuutetut antaneet seuraavat yhtäpitävät selitykset, jotka muodostavat olennaisen osan itse sopimuksesta.

1. Mikäli ei toisin sovita, on sopimuksessa mainittujen käännösten oltava joko sen viranomaisen, jolle esityksen tekeminen kuuluu, tahi jommassakummassa valtiossa toimivan valantehneen tai julkisen viranomaisen määräämän kielenkääntäjän oikeiksi todistamat.

2. Asiakirjavihkojen lähettämistä ei periaatteellisesti voida pyytää. Poikkeuksen tekemiseksi tässä kohdin vaaditaan, että molempien maiden asianomaiset viranomaiset ovat siitä yksimieliset; asiakirjavihkojen lähettämistä tarkoittava esitys on kuitenkin tehtävä ainoastaan siinä tapauksessa, että asianomaisen valtion tärkeät edut sitä vaativat.

3. Tehdessään selvityksen hankkimista veroasiassa tarkoittavan esityksen tulee viranomaisen, joka esityksen tekee, todistaa, että kysymyksessä olevaan toimenpiteeseen voidaan ryhtyä sen valtion lainsäädännön mukaan.

Jos olosuhteet antavat siihen aihetta, on jommankumman valtion esityksestä vaihdettava selontekoja ilmoituksista ja tiedoista y. m., joita kummankin valtion lainsäädännön mukaan voidaan

ning kunna avfordras skattskyldiga eller andra, samt rörande övriga åtgärder, som kunna vidtagas till vinnande av utredning i skatteärenden.

4. Framställning om handräckning för indrivning må ifrågakomma endast såvitt tillräckliga möjligheter för indrivning icke föreligga i den egna staten.

5. Vardera staten skall, intill dess annat överenskommes, avstå från att påfordra avtalets tillämpning beträffande indrivning av skatt å arv och gåva.

6. Handräckning beviljas icke för indrivning av skatt såvitt angår arvingar eller andra, vilka förvärvat egendom på grund av dödsfall, i den mån skatteanspråket överskrider beloppet eller värdet vid tiden för förvärvet av vad som på grund av dödsfallet förvärvats.

7. Beträffande skatt, som skall indrivnas enligt detta avtal, åtnjutes icke för skatter stadgad särskild förmånsrätt i den stat, hos vilken handräckning begärs.

8. Vid indrivning av skatt enligt detta avtal skall konkursförfarande icke inledas, med mindre vederbörande myndighet i den stat, hos vilken indrivningen sker, efter begäran av motsvarande myndighet i den stat, som gjort framställningen, uttryckligen därtill samtycker. Vad nu sagts gäller även anhängiggörande av talan vid allmän domstol.

9. När den ena staten tillställer den andra staten underrättelse enligt art. VII, skall den tillika översända sådana därifrån mottagna handlingar, som böra återgå, samt vederbörliga bevis och aktstycken i övrigt med angivande tillika av sådana omständigheter, som må vara av betydelse för skatteanspråkets fullföljande.

10. Rörande överföring av valuta för skattebetalning från den ena staten till den andra skall gälla vad därom särskilt överenskommits eller överenskommes. Det förutsättes, att, om ingen sådan överenskommelse finnes, vare sig fråga är om skatt som uttagits genom indrivning eller frivillig skattebetalning, medel för skattens erläggande skola få överföras från den ena staten till den

vaatia verovelvollisilta tai muilta, sekä muista toimenpiteistä, joihin voidaan ryhtyä selvityksen saamiseksi veroasioissa.

4. Perimistä koskeva virka-apuesitys tehtäköön ainoastaan siinä tapauksessa, ettei riittäviä mahdollisuuksia perimiseen ole olemassa omissa valtioissa.

5. Kummankin valtion on, kunnes toisin sovitaan, luovuttava vaatimasta sopimuksen soveltamista perintö- ja lahjaveron perimiseen.

6. Virka-apua ei myönnetä veron perimiseen perillisiltä tai muilta, jotka kuolintapauksen perusteella ovat saaneet omaisuutta, mikäli verosaatava ylittää sen määrän tai arvon, joka kuolintapauksen johdosta saadulla omaisuudella oli sinä ajankohtana, jolloin omaisuus saatiin.

7. Vero, joka on tämän sopimuksen mukaan perittävä, ei nauti veroille säädettyä erikoista etuoikeutta siinä valtiossa, jolta virka-apua on pyydetty.

8. Kun veroja peritään tämän sopimuksen mukaisesti, ei konkurssinnetelyyn ole ryhdyttävä, ellei asianomainen viranomainen siinä valtiossa, missä periminen tapahtuu, sen valtion vastavaan viranomaisen pyynnöstä, joka esityksen on tehnyt, nimenomaan siihen suostu. Edellä mainittu koskee myös kanteen vireillepanoa yleisessä tuomioistuimessa.

9. Toisen valtion toimittaessa toiselle valtiolle VII artiklan mukaisen tiedoituksen on sen samalla lähetettävä sellaiset sieltä vastaanotetut asiakirjat, jotka on palautettava, sekä muut asianmukaiset todistukset ja asiakirjat; samalla on ilmoitettava sellaisista seikoista, joilla saattaa olla merkitystä verovaatimuksen toteuttamiselle.

10. Veron maksuun menevän valuutan siirtämisen suhteen toisesta valtiosta toiseen on noudatettava, mitä siitä erikseen on sovittu tahi sovitaan. Edellytetään, että, ellei tällaista sopimusta ole olemassa, olipa kysymys verosta, joka on virkatoimin peritty tai vapaaehtoisesti maksettu, varoja veron maksuun saadaan siirtää toisesta valtiosta toiseen vapaassa valuutassa, mikäli ei

andra i fri valuta, därest ej den skattskyldige i den senare staten har medel till skattens betalning.

11. Till högre beskattnings- eller finansförvaltningsmyndigheter enligt art. XV hänföres, bland andra, länsstyrelser och prövningsnämnder i båda staterna.

12. Skulle svårighet eller tvivelsmål uppkomma rörande avtalets tolkning eller tillämpning, skall avgörande träffas i samförstånd mellan de myndigheter som avses i art. IV punkt 2.

13. Vid avtalets ikraftträdande iakttages, att handräckning ej medgives,

beträffande indrivning av skatt å inkomst eller förmögenhet, om skatten utgår på grund av beskattning (taxering) före år 1942, och beträffande indrivning av annan skatt eller avgift, om den förfallit till betalning före avtalets ikraftträdande, samt

beträffande utredning i ärende rörande skatt å inkomst eller förmögenhet, om inkomsten eller förmögenheten beskattats (taxerats) eller bort beskattas (taxeras) före avtalets ikraftträdande, och såvitt angår utredning i annat skatteärende, om utredningen avser förhållande, vilket hänför sig till tiden före nämnda tidpunkt.

14. Framställning om handräckning, som inkommit till vederbörande myndighet i den stat, till vilken framställningen riktats, innan avtalet upphört att gälla, skall efterkommas i enlighet med avtalets bestämmelser, framställning om indrivning likväl endast i fall, då även erkännandet av det exigibla beslutet meddelats redan innan avtalet upphört att gälla.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 10 mars 1943.

CHRISTIAN GÜNTHER.
(L. S.)

verovelvollisella viimemainitussa valtiossa ole varoja veron maksuun.

11. XV artiklassa tarkoitettuihin ylempiin verotus- tai finanssihallintoviranomaisiin luetaan muun muassa molempien valtioiden lääninhallitukset ja tarkastuslautakunnat (tutkijalautakunnat).

12. Jos sopimuksen tulkitsemiseen tai soveltamiseen nähden syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta, on IV artiklan (2) kohdassa mainittujen viranomaisten tehtävä ratkaisunsa yhteisymmärryksessä.

13. Sopimuksen voimaan astuessa otetaan huomioon, että virka-apua ei myönnetä tulo- ja omaisuusveron perimiseksi, jos vero kannetaan ennen vuotta 1942 toimitetun verotuksen (taksoituksen) perusteella, eikä muun veron tai maksun perimiseksi, jos se on eräännytynyt maksettavaksi ennen sopimuksen voimaantulusta, eikä selvityksen hankkimiseksi tulo- ja omaisuusveroa koskevassa asiassa, jos tulo tai omaisuus on verotettu (taksoitettu) tai olisi ollut verotettava (taksoitettava) ennen sopimuksen voimaantulusta, eikä myöskään, mikäli on kysymys selvityksen hankkimisesta muussa veroasiassa, jos selvitys tarkoittaa seikkaa, joka liittyy mainittua ajankohtaa aikaisempaan aikaan.

14. Virka-apua koskeva esitys, joka on saapunut sen valtion asianomaiselle viranomaiselle, jolle esitys on tehty, ennenkuin sopimus on lakannut olemasta voimassa, on pantava täytäntöön sopimuksen määräysten mukaisesti; perimistä koskeva esitys kuitenkin ainoastaan siinä tapauksessa, että myös täytäntöönpanokelpoista päätöstä koskeva tunnustaminen on annettu jo ennenkuin sopimus on lakannut olemasta voimassa.

Tehtiin Tukholmassa, kahtena kappaaleena, 10 päivänä maaliskuuta 1943.

JARL A. WASASTJERNA.
(L. S.)

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19
februari 1943.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Den 16 mars 1931 undertecknades ett avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter. Avtalet, som är intaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 213 till 1931 års riksdag, har sedermera ratificerats, och då detsamma icke uppsagts är det alltjämt gällande.

På framställning från Finlands regering ha i augusti 1942 i Stockholm upptagits förhandlingar mellan Sverige och Finland angående ömsesidig handräckning i skatteärenden. Dessa förhandlingar ha å svensk sida förts av kammarrättsråden juris doktor C. W. U. Kuylenstierna och O. J. Ekenberg. Enighet har vid förhandlingarna uppnåtts om förslag till avtal mellan de båda staterna angående handräckning i skatteärenden ävensom angående ett till avtalsförslaget hörande slutprotokoll. Vid förhandlingarna har även utarbetats förslag till särskild överenskommelse jämlikt artikel XVI i förslaget till handräckningsavtal.

Förenämnda förslag ävensom av de svenska förhandlingarna utarbetade förslag till tillämpningsförfattningar ha med skrivelse den 11 januari 1943 överlämnats till chefen för finansdepartementet.

Förslagen ha därefter för yttrande remitterats till *kammarrätten*, som i utlåtande den 3 februari 1943 icke funnit skäl till erinran mot desamma.

Förslaget till handräckningsavtal — med vissa från finsk sida föreslagna obetydliga jämkningar i den finska texten samt med ändring ifråga om tiden för ikraftträdandet — jämte tillhörande slutprotokoll torde få såsom bilaga¹ fogas till protokollet i detta ärende.

¹ Bilagan, vilken fränsett ombudens namn i avtalets ingress och underskrifterna är likalydande med vid propositionen fogade avtal och slutprotokoll, har här uteslutits.

Vid sidan av gällande avtal till undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter har Sverige tidigare träffat avtal rörande handräckning i beskattningsärenden med Tyskland, Frankrike och Amerikas Förenta Stater. Handräckningsavtalet med Tyskland är intaget i publikationen Sveriges överenskommelser med främmande makter 1935 nr 28 och beträffande avtalen med de båda övriga länderna hänvisas till Svensk författningssamling 1937: 1003 och 1940: 1042. För tillämpning av handräckningsavtalen har Kungl. Maj:t utfärdat särskilda kungörelser.

Det nu föreliggande förslaget till handräckningsavtal med därtill hörande slutprotokoll är till sitt materiella innehåll i huvudsak överensstämmande med handräckningsavtalet mellan Sverige och Tyskland. Endast i ett hänseende föreligger en mera väsentlig saklig skillnad. Medan enligt avtalet med Tyskland handräckning medgives blott såvitt avser skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhöra allenast den stat, från vilken framställningen gjorts, innehåller förslaget till avtal med Finland, att handräckning kan medgivas, förutom mot nämnda skattskyldiga, mot personer, som äro bosatta i den stat, från vilken framställningen gjorts, oavsett i vilken stat de äro medborgare. I fråga om det formella förfarandet må anmärkas, att avtalsförslaget avviker från avtalet med Tyskland i så måtto, att enligt förslaget handräckningsärenden skola behandlas — icke efter skriftväxling mellan länsstyrelserna och motsvarande utländska myndigheter — utan genom samverkan mellan, för Sveriges del finansdepartementet och för Finlands del finansministeriet. För vinnande av förenkling och bättre systematisering ha i avtalsförslaget ett flertal avvikelser i lagtekniskt hänseende gjorts från avtalet med Tyskland.

Det föreslagna handräckningsavtalet med Finland är avsett att träda i kraft med ingången av den kalendermånad, som följer närmast efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna, och skall vara gällande, så länge det icke uppsagts av någon av de avtalslutande staterna.

Förslaget till överenskommelse jämlikt artikel XVI i handräckningsavtalet är i huvudsak överensstämmande med motsvarande överenskommelse mellan Sverige och Tyskland.

*Departements-
chefen.*

Det nu föreliggande förslaget till handräckningsavtal mellan Sverige och Finland innebär en följdriktig utvidgning av det avtalsförhållande, som på beskattningsrättens område bestått sedan år 1931, då dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Finland tillkom. Mot utformningen av förslaget har jag ej något att erinra. Jag tillstyrker därför, att ifrågavarande förslag till handräckningsavtal med Finland jämte tillhörande slutprotokoll godkännas av Sverige.

Under erinran, att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer därefter föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna

förenämnda förslag till *avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland angående handräckning i skatteärenden jämte tillhörande slutprotokoll.*

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Mats Lemne.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari 1943.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Under erinran, att Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet beslutit för sin del godkänna ett förslag till avtal mellan Sverige och Finland angående handräckning i skatteärenden jämte tillhörande slutprotokoll,

hemställer ministern för utrikes ärendena efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga honom att för Sveriges del underteckna ett avtal i ämnet jämte tillhörande slutprotokoll av en mot nämnda förslag svarande lydelse.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:
Gustaf Bonde.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 mars
1943.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 19 februari 1943 bemyndigat ministern för utrikes ärendena att för Sveriges del underteckna ett avtal mellan Sverige och Finland om handräckning i skatteärenden med tillhörande slutprotokoll i enlighet med det förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag godkänt, ha sagda avtal och slutprotokoll den 10 mars 1943 blivit vederbörligen undertecknade.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 19 februari 1943 anförte vid anmälan inför Kungl. Maj:t av avtalsförslaget, att Kungl. Maj:t måtte i proposition till riksdagen föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal och slutprotokoll.

Med bifall till denna av statrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Birger Öhman.